

ἔπειτα αὐτοῖς. ἔτι ὁ γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος, καὶ οἱ περὶ φθῆς.

Quod si iam proximi utilitate magis, quàm propria vendens ducatur: ut duci debebit, haud vnquam plus exiget, quàm æquitatis ratio permiserit. Et cum hoc regnum cœlorū sit, eiusq; iustitia, quam nobis quærendā offert Saluator noster, qui eam inuenerit, nunquam non illi sufficiet, quo opus habebit. Itaq; quod olim fiebat in Ethnicorum sacris, id ego nostro Chymico occino, Hoc AGE. Qui verò secus, ut Mundus solet: is à legitimæ artis scopo longiùs aberrans, idem cum Mundo, cui adhæret præmium, suo tempore, à summo totius Moderatore accipiet: & ab

Math. 6.
Vers. 33.

In præcept.
num. 45. Ὁ
Seqq.

ethnico Hippocrate damnabitur, cuius præclara verba minio, encaustoque notanda, diuersis in locis leguntur, Christiano verius, quàm ethnico digna: παρελθόμεαι ἢ μὴ λίμω ἀπανθρωπίω εισάξην. ἀλλ' ἀποβλέψην, ἔς τε πειροσίω τε καὶ ἐσίω. ὅτε ἢ πρῶτα, ἀναφέρων μνήμω δ' χαριστῆς πρῶτέρω, ἢ παρεῖσαν ἀδολοκίμω. ἢν ἢ καιρὸς εἴη χορηγῆς, ξείω τε εὐνῆ καὶ ἀπορέονῆ, μάλιτα ἐπαρκέσθην τῶσι τοις τέοισι. καὶ γὰρ παρῆ φιλανθρωπίη, πάρεσι καὶ φιλοτεχνίη: id est, Hortor quinetiam, ne

nimia